BONA PAU

Núm. 423 Any XXXVI

MONTUÏRI

MAIG 1988

SOR JOSEPA DEL COR DE MARIA

Una montuïrera de ronyó clos

Dia 7 de febrer de 1988 la vila de Campos visqué una jornada històrica: Les despulles de Sor Maria Rafela del Sagrat Cor, fundadora de la Congregació de Germanes MM. dels Sagrats Cors, i les seves companyes cofundadores foren traslladades solemnement des del Cementeri Municipal a la Capella de la Casa fundacional, on foren honrosament enterrades.

De l'alegria també n'ha de participar Montuïri, ja que la més popular i recordada de les cofundadores és, sens dubte, una montuïrera: Sor Josepa del Cor de Maria. Aprofitam l'ocasió per donar-la a conèixer un poc més als nostres compaisans.

* * *

Nasqué Joana Aina Cloquell i Mateu a Montuïri el 20 de Juliol de 1863. Foren els seus pares D. Jeroni i Da. Joana. Fou la major de cinc germans: D. Jeroni i D. Joan foren preveres i D. Melcion estudià també en el Seminari; el petit, Gabriel, morí als 15 anys. Tocant a ell ha quedat aquest testimoni: "Era como un àngel, su trato era dulce como la miel. El más semejante a Sor Josefa".

Seguint les passes del seu pare, que era mestre d'escola, Na "Juanita" –així com era coneguda abans de la professió– abans d'arribar a Campos visqué a Menorca, a Mataró i a la Real.

Sens dubte, els primers grans mestres de Na "Juanita", tant dins el camp cultural com dins l'espiritual, foren els seus pares: Son pare dedicà sempre el temps lliure a la família, son més preuat tresor; sa mare fou una dona de ca-seva, treballadora i molt espiritual. Segons testimoni d'aquesta, era Na "Juanita" un àngel de puresa, de modèstia, de senzillesa i de pietat. Segons el seu propi testimoni, era ensems molt sensible, de manera que molt fàcilment plorava davant una reprensió. Des de molt jove fou el seu delit estar rodejada de nins i nines.

Arribaren a Campos l'any 1881 i ben prest demanà Na "Juanita" a una veïnada si hi havia a la vila alguna casa religiosa per anar a passar-hi els diumenges.

PORTADA

DARRERA L'ESGLÉSIA

Aspecte que ofereix el nostre campanar vist des del carreró

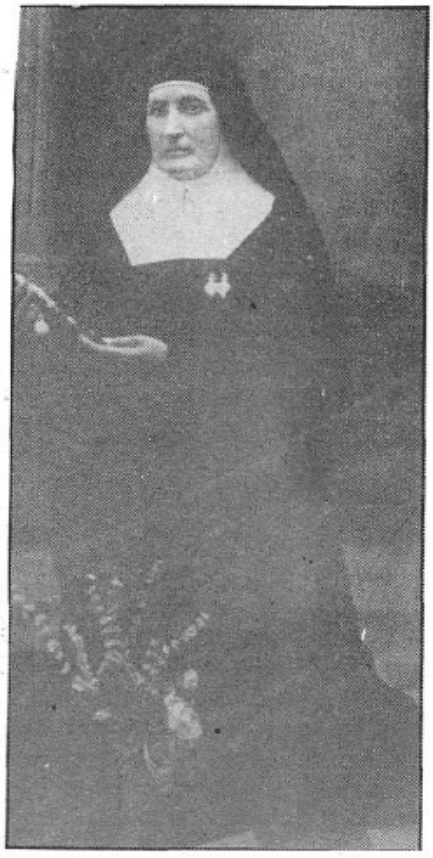

La veïnada l'acompanyà a casa de Sa Mestre Cases Noves i, des del primer dia, s'establí "una íntima amistat estre estas dos almas cortadas de un mismo tronco" sens que fos impediment la diferència d'edat –la Mestra li guanyava de 49 anys–, de manera que el mateix any ja aconseguí Na "Juanita" anar a viure a casa de Sebastiana Lladó, la futura fundadora. Aquesta amistat tan primerenca fou un presagi del que serien aquelles dues vides: Na "Juanita" fou sempre la filla predilecta de la Mestra, la seva germana bessona en el zel per la glòria de Déu i la salvació de les ànimes i, més tard, el seu braç dret per a regir el timó de la Congregació que fundarien, quan Sebastiana tenia ja 76 anys.

Ben prest començà Na "Juanita" a dirigir exhortacions i també exercicis espirituals a les dones; i conta ella que al principi tenia por de "perdre's" i, per ço, volia que la Mestra estàs al seu costat, però és tant cert que no "es perdé" mai com que prest li fugí la por. Déu li concedí el do de gents: corrien darrera ella els nins, per molt que els premis que els donava no passaven sovint de dos bessons o dues faves torrades; corrien les joves i cal assenyalar que de les seves plàtiques i exercicis en sortiren multitud de vocacions; corrien les dones, que sempre trobaven en ella una paraula de consol i de coratge...

L'any 1888, primera vegada en què s'elegiren els càrrecs, essent encara Terciàries Carmelites, fou elegida **mestra** de novicies i Consellera.

L'any 1891 s'assolí la meta: El Bisbe D. Jacint Cervera rebé els vots de les cinc primeres germanes dels Sagrats Cors i aquest dia Sor Maria Rafela pujà al presbiteri de la Parròquia ajudada per Sor Josepa. Fou elegida la primera Consellera i **Secretària** de la nova Congregació i, l'any 1895, en retirar-se Sor Maria Rafela del càrrec per ancianitat, fou nomenada Superiora pel Bisbe. Així la fundadora es podia preparar tranquil.la per a ben morir, puix deixava el timó en bones mans. **Ocupà el càrrec fins** a l'any 1907.

Es pot afirmar, i sens por d'equivocar-se, que sols amb les altres cofundadores, **per molt bones i santes que fossin** hagués estat impossible fundar i passar envant una Congregació religiosa. Sor Josepa fou imprescindible.

Tot i amb això no basta mirar la figura de Sor Josepa sols dins el convent. La seva feina fou excepcional de cara a la religiositat del poble. Per molt que diguéssim de la seva obra apostòlica, sempre faríem curt. El seu zel no fou fruit de l'ímpetu, sinó conduït per una constància i prudència extraordinàries. I l'exercitava amb tota classe de persones i en tot moment. Solien dir: si frisses, no vagis amb Sor Josepa. S'aturava seguit, seguit per a dir la paraula oportuna a tots els qui topava.

A més de promoure exercicis pietosos, com els set diumenges a la Mare de Déu dels Dolors, o de Sant Josep, l'Apostolat de l'Oració, etc. dedicà les seves millors forces a la catequesi de nins des de l'any 1882 fins a l'any 1910 en què, havent-se fundat la Congregació Mariana a indicació seva, cregueren oportú que fos la Congregació l'encarregada de la catequesi.

Com exemple del respecte que li tenien afegirem una anècdota. Els diumenges anava a la Missa darrera a guardar els al.lotells perquè no es desmandassin. Si el rector, en passar la bacina, en trobava algun d'allunyat, li indicava que anàs a seure devora Sor Josepa. L'al.lotell partia, però, en adonar-se que el rector no

EL NOSTRE PATRIMONI URBANÍSTIC

Els qui estimen de veres Montuïri i saben apreciar adequadament el valor del nostre patrimoni arquitectònic, lamenten els greus atemptats ecològics, paisatgístics i urbanístics que ha sofert la vila i el seu terme durant les darreres dècades.

Aquestes agressions, més o manco nombroses, detectades i d'alguna manera denunciades, les va considerar el nostre Consistori en el ple del passat 22 de febrer, a conseqüència de les quals es varen acordar les mesures adientes a fi de preservar-lo d'una manera més segura d'aquí endavant; un resum de dit acord va aparèixer a la pàgina "L'Ajuntament informa" en el darrer número de BONA PAU.

Si en aquesta edició, a les pàgines centrals, divulgam més extensament aquestes normes, és perquè consideram que s'han de posar a l'abast de tot montuïrer a fi que siguem tots els qui de veres defensem els nostres béns patrimonials.

Encara que l'article quint de les Normes Subsidiàries –fa pocs anys aprovades amb l'aquiescència de la majoria dels veïns–, entre altres coses diu que "no es podrà iniciar cap obra urbanística fora la prèvia llicència municipal; la Llei del Sòl, a diferents articles també regula els procediments sobre edificacions, modificacions i demolicions de construccions. I si ara s'han hagut d'acordar o reajustar normes sobre disciplina urbanística, ha estat perquè, segons es feu constar en el ple de referència, s'han detectat diferents infraccions en quant a obres il.legals realitzades tant dins el poble com a cases o edificacions de fora vila, unes vegades sols amb permís per a una senzilla modificació o adob i altres sense notificar-ho ni tan sols a la Casa de la Vila; construccions que han esdevingut en obres clandestines, però ja irreversibles.

No s'ha de consentir que els interessos d'uns pocs perjudiquin els de tota una col.lectivitat. Ens hem de sentir responsables de la conservació del nostre patrimoni arquitectònic; no ho han de permetre els qui ocupen un lloc públic ni manco la Comissió del Patrimoni Artístic, entitat directament responsable de temes urbanístics. Montuïri no ha de perdre la seva fesomia tradicional i única que sempre l'ha distingit.

Onofre Arbona

---

el mirava, es tornava asseure allà on podia. No comptava amb que Sor Josepa ja l'havia vist: Aquesta s'aixecava i s'hi plantava davant. No era necessari dir cap paraula.

I aquesta conducta l'observava sense accepció de persones. Un dia va veure dos senyors, dels més notables del poble, que conversaven dins una capella. S'aixecà i, ulls baixos, es plantà davant ells i els digué: "Tenguin aquesta pedreta i quan tindran ganes de xerrar se la posin dins la boca (era del tamany d'una ametla petita, blanca com de màrmol, duita de la vorera de mar). Aquells senyors allargaren la mà i agafaren la pedreta amb satisfacció per haver-les-ho donada Sor Josepa, a qui respectaven i estimaven".

Eren coses que sols podia fer Sor Josepa.

Per acabar –parlant de Sor Josepa, no acabaríem mai– afegiré una altra preocupació seva: Les vocacions sacerdotals. Per a fomentar-les feia tot quant sabia i amb resultat: Excursions amb els nins de la catequesi, etc. i fins i tot –i ho recorden capellans que encara viuen– cada any anava a visitar els seminaristes al Seminari, i el rector –el Rector Pascual– en saber que hi havia Sor Josepa, baixava sempre a saludar-la. Això indica que la seva fama s'havia estesa certament fora de Campos. Sor Josepa morí a Campos dia 31 de desembre de 1933.

* * *

Servesquin aquestes retxes perquè el poble de Montuïri recordi com una de les seves filles predilectes a Sor Josepa, que des del dia 7 de febrer descansa dins la Capella del Convent que tant estimà i on tant treballà. I també perquè demani la prompta beatificació de Sor Maria Rafela del Sagrat Cor, la Mestra Cases Noves, que fou la seva mestra i la seva germana bessona.

Gabriel Reus

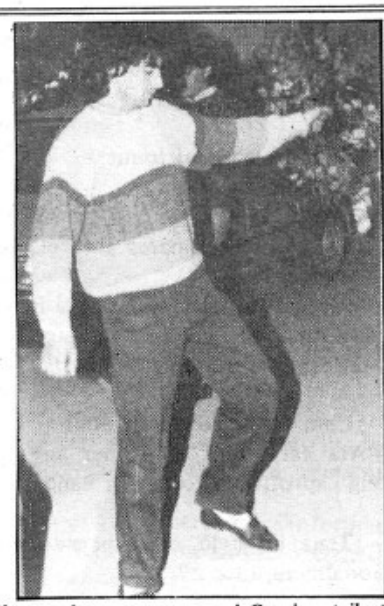

Pòstum homenatge que el Cossiers tributaren a Mestre Joan "Niu", ara dins la caixa mortuoria. Per a ell ballaren enmig de Plaça.

TRISTA REALITAT

Els joves que integren el Movi-ment Cristià de Joves de Pobles, realitzaren a la fi del 87 una enquesta sobre les diversions i l'ús del temps lliure els caps de setmana, entre els joves de nou pobles diferents. Una vegada es tengueren reunides i tabulades totes les dades, foren objecte d'estudi i anàlisi entre els distints grups amb ajuda d'un sociòleg.

Una de les coses que cridà l'atenció, fou que amb freqüència els joves s'avorreixen i qualifiquen els seus moments d'oci com insulsos, monòtons i rutinaris. La realitat de la gent major, en canvi, especilament els de la Tercera Edat, és que s'ho passen de lo més bé sortint d'excursió, organitzant balls i xocolatades, anant als seus clubs i participant a torrades i altres activitats per l'estil.

Els que no tengueren l'oportunitat, sobretot per manca de recursos econòmics, de divertir-se de joves, ho fan ara a la vellesa. Avui és òbvia la desproporció existent entre les "juergues" que se monten els de la Tercera Edat, i la poca creativitat que tenen els joves en les seves diversions. Per això no és d'extranyar que quan el batle d'un poble preguntà a un al.lot: ¿Què vols esser qun siguis gran"? l'infant li contestàs: "Vul ser de la Tercera Edat".

Andreu Genovart

LA BANDA DE MÚSICA S'INCREMENTA

S'hi han incorporat sis jovenets

La gran notícia a Montuïri per a les festes de Setmana Santa i Pasqua –el Dijous Sant, concretament– fou que la Banda de Música havia augmentat, cosa que feia molt de temps que no havíem vist: s'hi havien incorporat sis jovenets i jovenetes. Donava goig veure aquestes cares joves intentant fer-ho com més bé, millor.

Veient el relleu d'aquest fet, aprofitàrem un horabaixa per xerrar amb ells.

La satisfacció d'aquests sis nous músics jovenets resta reflexada a les seves cares

GABRIEL SERRA

Començàrem parlant amb el més petit, en Gabriel Serra Mesquida, de 9 anys i estudiant de 4rt.d'E.G.B.

–¿Quin instrument toques?
–La trompeta.

–¿Com et relacionares amb el món de la música?
–Mon pare, en Julio, toca a la Banda i em va dir que si volia, m'hi apuntàs. I em vaig apuntar a solfeig.

–¿Com vas de coneixements?
–Ara estic fent el primer any de solfeig i aprofit per tocar a la Banda.

–¿Tens intenció de dedicar-te, professionalment, a tocar?
–Encara som massa jove i no sé que faré en el futur.

GUILLEM MUNAR

De la família Munar-Miralles n'hi ha dos que toquen: en Guillem i n'Antònia. Començàrem pel jove, en Guillem, que té 12 anys.

–¿Quin instrument és el que tens?
–El clarinet requint.

–¿Com començares a dedicar-te a la música?
–A l'escola ens digueren que podíem fer musica, és a dir, com assignatura; i així va ser com vaig començar.

––¿Què has estudiat per tocar a la Banda?
–He fet 3er. de solfeig i 1er. d'instrument.

–¿Penses seguir tocant molt de temps?
–Sí, molt.

ANTÒNIA MUNAR

N'Antònia és una al.lota de 14 anys que cursa 8è. d'E.G.B. i toca el **saxofó**. L'escometem d'aquesta manera:

¿Reberes influència de qualcú per entrar a la Banda?
–No; vaig començar a solfeig i d'aquí he passat a la Banda.

–¿Quina relació teniu amb els músics que fa més temps que toquen?
–La realació que tenim és excel.lent, no pot esser millor.

–¿Quina classe de música t'agrada més tocar o escoltar?
–Per tocar qualsevol em va bé; ara per escoltar, la "pop".

–¿Quan pensares integrat-te a la Banda?
–El director ho va proposar als qui feiem solfeig i jo m'hi vaig integrar.

MARGALIDA NICOLAU

Una altra que també s'ha incorporat a la Banda és na Margalida Nicolau Pocoví, de 13 anys.

–¿Com és que una al.lota com tu ha decidit tocar a la Banda?
–Jo vaig començar a solfeig i em digueren que el solfeig tot sol no serveix per a res; em compraren el saxofon, i ara, que tenc coneixements de com es toca, he entrat a formar part de la Banda.

–¿Quin temps fa que toques o que vas a solfeig?
–Quan tenia 10 anys vaig començar a solfeig i ara, **als 13, toc a la Banda.**

–¿Quants de professors has tingut durant aquests anys?
–He passat per les mans de tres professors.

–¿Quina influència trobes que té la Banda dins les festes folklòriques?
–Jo opín que sense la Banda la festa no és completa.

APOL.LÒNIA MIRALLES

Per conseguir xerrar amb n'Apol-lònia Miralles i Martorell vàrem haver de còrrer molt, perquè està molt ocupada estudiant 1er. de Formació Professional i seguint els estudis de música.

–¿Quin temps dediques a la música?
–Els dimecres i dissabtes vaig a saxofó, els divendres, a solfeig, i els divendres i dimarts a l'assaig de la Banda.

AQUESTA SABA NOVA SUPOSARÀ EL REJOVENIR DE LA BANDA DE MÚSICA

Realment hi dec dedicar diàriament una hora i mitja, aproximadament.

–¿Com pots compaginar els teus estudis amb la música?

–Jo practic la musica com si fos un "hobby", encara que quan tenc un examen estudii i no toc el saxofó.

–¿Has entrat a la Banda perquè el teu pare és el director?

–En part sí; però també perquè quan vaig començar el solfeig, la meva intenció era entrar-hi.

–¿Creus difícil tocar un instrument?

–No, el que jo toc, que és el saxofon alt, no; però els altres no ho sé.

JOSEP SERRA CERDÀ

Té 12 anys i és estudiant de 7e. d'E. G.B. Creu que l'afecció a la música li ve donada per herencia, ja que tant el seu pare com el seu germà toquen des de fa temps a la Banda de Montuïri.

Fa 4 anys que estudia solfeig i en fa 2 que toca a la Banda. El seu primer instrument va ser la caixeta, la qual ha substituïda per la trompeta.

–¿A què és deguda la teva afecció per la música?

–Dençà de petit sempre he viscut dins un ambient musical: tant el meu pare com el meu germà són afeccionats a la música, la qual cosa m'ha influït bastant.

–Hem sentit dir que per sonar la trompeta, que ara toques, han de tenir molt d'alè. ¿Tu què creus?

–Que sí, que se n'ha de tenir molt, cosa que jo tenc. El professor és el qui orienta i ens diu quin és l'instrument millor per a nosaltres.

–¿Quina diferència trobes entre l'un i l'altre?

–La principal diferència és en què un és de percussió i l'altre és de metall. A més, la caixeta és més fàcil de tocar.

–¿Qui compra els instruments?

–Cadascú compra el seu instrument.

Ja per acabar aquestes entrevistetes, demanam a en Pep –en certa manera en nom de tots– quina és la seva opinió respecte a la introducció de nous músics a la Banda.

–¿Com veis aquestes incorporacions?

–Crec que és molt positiu. Això demostra que l'afecció montuïrera per la música no mor ni morirà. Els altres músics ens han acceptat com a membres més de la Banda.

Ma. Antònia Rigo
Petra Mayol

INAUGURACIÓ DEL "LOCAL JOVE"

Els asistents a la inauguració escoltaren atents tant el Director General de la Joventut com les paraules del Batle. El primer va manifestar que era el primer centre d'aquestes caracteristiques que s'inaugurava a la part forana patrocinat per la Comunitat Autònoma i després el Batle l'oferí a la joventut pel seu espargiment.

El dia de la festa d'Es Puig d'enguany, concretament dia 5 d'Abril, fou inaugurat el nou "Local Jove" en Es Dau, acte al qual hi assistí gran part de la població i fou presidit pel Director General de la Joventut, Sebatià Roig, el qual manifestà que era el primer centre d'aquest tipus que s'inaugurava a la nostra Comunitat Autònoma.

Mentre un conjunt musical amenitzava la berbena que se celebrava a la mateixa pista poliesportiva i es podia "refrescar" amb coques, colzos, cocarrois, pastissets, vinet... , els assistents tingueren l'oportunitat de poder contemplar la grandària de la sala dotada del mobiliari per al funcionament d'una oficina oberta on s'informarà de les activitats de la Direcció General de la Juventut, així com d'un televisor, vídeo, equip musical, jocs d'escacs, ping-pong, cadires, taules i molts altres mobles.

Aquest edifici ja s'havia inaugurat, formant part del pla d'instal.lacions esportives de la CAIB, el passat 8 de desembre de 1985. La planta baixa continua estant destinada a vestuaris de la pista poliesportiva, i la que ara s'ha inaugurada, durant els dos primers anys va acollir els alumnes de la guarderia municipal, per a complir, des d'ara el servei de "Local Jove".

La Direcció General de la Joventut contractarà, en col.laboració amb l'INEM, els serveis d'una persona del poble per encarregar-se del nou centre, d'informar de les activitats juvenils i –això és molt important– d'organitzar les activitats que puguin desenvolupar els joves de Montuïri, tals com excursions. sessions de formació, campionats d'escacs i ping-pong...

Cal assenyalar que pocs dies després de la inauguració, el passat dia 16, ja s'hi va celebrar la primera ronda de les finals escolars d'escacs.

GUILLEM FERRER ARBONA "QUELET"
President de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament

Trenta-un anys, casat, amb dos fills i professionalment mestre industrial, En Guillem Ferrer Arbona "Quelet" des del passat 8 de Juliol ocupa dins el nostre Ajuntament el càrrec de cap i responsable de la Comissió de Cultura. Home inquiet, decidit, noble, d'esperit juvenil i amb ganes de fer feina. El trobam dispost a contestar a totes les preguntes. Així començam:

–De l'esport a la política, ¿eh Guillem...?

–... Sí.

–¿I això?

–He col.laborat amb el C.D.Montuïri a més de jugador, com a directiu, perquè m'agrada l'esport i principalment el futbol. Després, veient la necessitat d'una opció de centre en la política de Montuïri em vaig presentar a les eleccions municipals passades, pel C.D.S.

–¿Consideres que amb el nou Ajuntament va canviant qualque cosa a Montuïri?

–El canvi més important és que no es governa amb majoria absoluta i s'ha d'estar subjecte a les proposicions de l'oposició. D'aquesta manera es permet un control més estricte en les gestions de govern.

–A més d'esser responsable de Cultura, ¿ho ets d'alguna més?

–No; però com a responsable de cultura també som el representant de l'Ajuntament en el "Consell Escolar" i en el Patronat de Música. I com a únic membre del meu partit, dins l'Ajuntament som vocal en totes les altres comissions.

–¿Quins regidors, amb tu, constitueixen la Comissió de Cultura?

–Per part d'A.P., Gabriel Ferrer; del P.S.O.E., Gabriel Miralles i del P.S.M., Pere Sampol.

–¿Quins són els principals projectes que teniu sobre cultura a Montuïri?

–Donar a conèixer totes les possibilitats culturals en qualssevol dels seus caires. Ajudar i col.laborar amb les societats i patronats que es dediquin a la difussió cultural.

–¿Pensau dur a terme tots els vostres projectes?

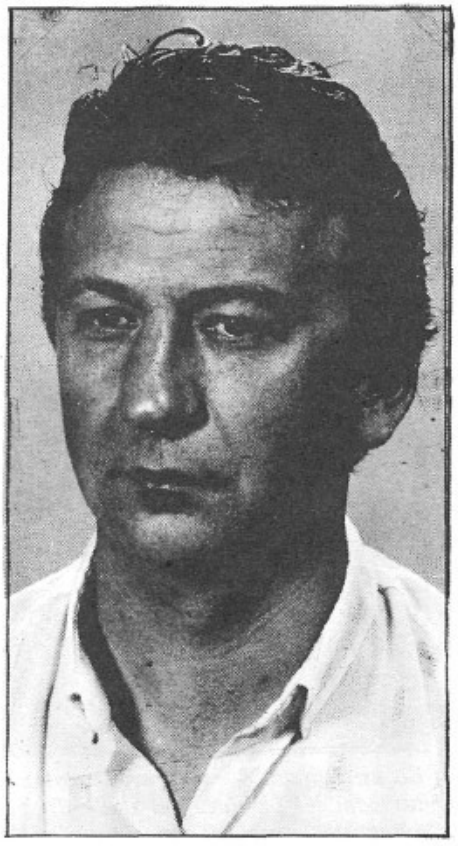

–La majoria, sí; perquè coneixem les nostres possibilitats i no ens traçam metes que no poguem alcançar.

–¿Ceis que es podrien realitzar altres activitats i per manca de doblers o d'altres medis no es podran dur a terme?

–Es indiscutible que amb doblers es podrien realitzar moltes més coses, però en el cas de Montuïri hem de suplir a vegades l'enginy pels doblers.

–¿Quines han estat fins ara les principals o primeres passes que has donat com a responsable de cultura?

–Fins ara la Comissió de Cultura era la responsable de les festes organitzades per l'Ajuntament; però vaig creure convenient que es creàs una comissió de festes a fi de poder dedicar més temps a Cultura.

–¿Amb quins medis compta l'Ajuntament en quant a Cultura?

–Enguany tenim un pressupost de 900.000 pessetes.

–¿Creus que és suficient el pressupost que s'hi dedica?

–Mai és suficient, però enguany és superior al d'altres anys.

–¿Cap on creus que s'inclinen les aficions dels montuïrers?

–Són molt variades. Depenen sobretot del sexe i edat, si bé l'esport se'n du un percentatge molt elevat entre els homes, i la música entre els joves d'ambdós sexes.

–¿Com col.labora econòmicament l'Ajuntament amb les entitats culturals?

–Depèn del tipus d'activitat i del pressupost que es disposi per a ella.

–Essent tu membre, com has dit, de totes les Comissions de l'Ajuntament, ¿com pots atendre a totes?

–Sempre que puc, assistesc a les reunions de comissió, encara que fins ara les reunions de la majoria de comissions "han brillat per la seva absència".

–¿Com funciona actualment el Patronat de Música?

–En aquests darrers temps el Patronat no funcionava tan bé com tots desitjaríem; però amb la nova junta, esper que se solucionaran els problemes que hi ha.

–¿Com veuries que el Patronat de Música aglutinàs o patrocinàs antitats com el Cor Parroquial, els Cossiers i altres?

–Consider que ha d'aglutinar totes les entitats musicals que existeixen a Montuïri; i la gestió de l'Escola de Música, juntament amb la promoció de tot tipus de música, ha d'esser el seu objectiu primordial.

–Hem vist incrementada la Banda de Música amb sis o set nous elements i alguns han adquirit la mateixa classe d'instruments. ¿No hauria estat millor una varietat?

–Aquesta pregunta l'hauria de contestar el director de la Banda, ja que és el qui millor coneix les seves necessitats.

–El dia de la "Festa d'Es Puig" es va inaugurar el nou Centre de Joventut. ¿Quin futur li veus?

–El futur del Centre dependrà principalment dels joves, encara que l'Ajuntament ha de fer tot quan sia possible perquè funcioni correctament i es compleixin els objectius pels quals s'ha creat.

–Però, el funcionament del Centre,

"La Comissió de Cultura col.labora amb les activitats culturals del poble"

¿no depèn de la Comissió de Cultura?

–Sí. La joventut depèn de la Comissió de Cultura.

–Per tant, ¿podries dir-nos com està previst que funcioni?

–En primer lloc es crearà el "Comité Local de Joventut", el qual serà l'òrgan de govern i coordinació de totes les activitats que es vulguin realitzar. Aquest comité estarà format sols per joves. Després es pretén que es vagin formant diferents agrupacions, com per exemple excursionisme i altres. Es comptarà amb una animadora cultural, la qual serà la responsable de col.laborar amb els projectes que sorgesquin del comité local o que ella pugui aportar. A més, aquest centre ha de servir com a punt de reunió on els joves puguin trobar tota la informació que per a ells edita la Direcció General de la Joventut.

–¿Quina missió tendrà la persona que se'n responsabilitzarà?

–Com ja he dit abans, serà la responsable de coordinar i assessorar el "Consell Local", en els seus projectes.

–Passem ara a aspectes purament personals: ¿Podries dir-nos quin temps dediques al teu càrrec?

–Aproximadament el 70 per cent del meu temps lliure.

–¿Per què et feres del C.D.S.?

–El C.D.S. és un partit essencialment democràtic i evita qualsevol tipus de radicalisme i la seva tolerància li permet una gran capacitat de diàleg. I això fa que m'identifiqui totalment amb ell.

–A l'hora d'elegir batle, ¿per què et vares abstendre?

–Durant tota la campanya electoral vàrem dir que no pactaríem amb cap partit i també que el batle seria del partit més votat. Per tant, sols férem el que havíem promès.

–¿T'ajuden els del teu partit a dur el càrrec de cultura o amb altres coses?

–Sempre que necessit l'ajuda del meu partit, la tenc; perquè si bé som l'únic regidor, les decisions les prenim conjuntament.

–Gràcies, Guillem, per haver contestat a totes les nostres preguntes.

Onofre Arbona

S'HA DIT QUE...

... s'exemple de l'anglès Jocelyn Hillgard, catedràtic de sa Universitat de Toronto que parla es mallorquí, hauria d'esser imitat per més de dos polítics que en parlar a qualsevol emissora de ses ràdios de Ciutat sempre parlen una llengua distinta de sa que empren en es carrer, es cafè, a ca seva... I llavors patrocinen campanyes de normalització lingüística!

–oOo–

... Apa! Apa! repetia un mentre movia es cap i comentava s'omissió feta a sa secció "quien es quien" a s'extra des diari "Baleares" dedicat a Montuïri. Sortien tots es presidents: de futbol, colombòfila, caçadors, cavallistes... però no s'anomenava per res es president de s'Associació de Pares. Oblit?, omissió involuntària?, mala lleteta? Apa!, Apa!

–oOo–

... es metge titular des poble a més de sa vida professional deu fer vida eremítica o qualque cosa semblant, perque lo que és "vida social", res de res. Encara no se sap per què el veuen tan poc per mig.

–oOo–

... n'hi va haver molts que trobaren que es mestres d'escola o professionals de s'ensenyança se passaren una miqueta. En aquest cas, en lloc de mestres d'ensenyament foren mestres de vaga.

–oOo–

... des de dia 5 d'abril, en què es Director General de Joventut va inaugurar en Es Dau es "Local Jove", aquest no s'ha tornat obrir altre dia llevat des que se celebrà sa final des campionat d'escacs. Es qui ho comentaven deien que aquests tipus d'inauguracions els recordaven "viejos tiempos", quan ses autoritats posaven en funcionament qualsevol cosa que només funcionava es dia de s'inauguració i... per quedar bé davant es "mandamassos".

–oOo–

... Montuïri té unes condicions ideals per governar-hi. Fa vuit anys era caòtic, estava arruïnat (s'Ajuntament) sense infraestructura, ni secretari, ni funcionaris. Ara té un sanejament econòmic, una administració mecanitzada, uns bons funcionaris... amb una paraula, és un caramel.let. Llàstima que an es batle li falti s'instrument adequat per triomfar: ha de xupar es caramel.lo totsol. (Sa darrera frase és traducció lliure de lo que digué En Pere Sampol a sa taula rodona de "Ràdio Murta").

–oOo–

... han romàs esculats aquells aficionats an es futbol que devers Nadal ja veien el Montuïri davallar una altra vegada de categoria o aquells altres que deien que sols veurien futbol juvenil. Ara han hagut de tombar es cap i tornar aplaudir el Montuïri que jugarà sa promoció per tornar ascendir. Sa tossudesa i tenacitat d'uns dirigents ha vençut sa incredulitat des desconfiats.

EN XERRIM

Les mateixes alumnes serviren el sopar el dia de la clausura del curs de cuina.

L'Ajuntament informa

Sessió plenària ordinària de dia 25 de març de 1988

INFORMES I COMUNICACIONS DE L'ALCALDIA

El Sr. Batle informa dels següents assumptes:

–Cessió d'un local a Correus, el qual ja està en funcionament.

–Projecte d'alfabetització i aducació per adults en la Mancomunitat.

–Recepció definitiva de l'obra "construcció 2 unitats de preescolar".

–Estat de la recaptació d'imposts i arbitris municipals.

–Reunió dels batles de la Mancomunitat sobre la guarderia rural.

–Programa d'activitats previst per les festes de Pascua i Es Puig.

PROJECTE DE CREACIÓ DE POMPES FÚNEBRES DE LA MANCOMUNITAT

Es va acordar aprovar el projecte-memòria presentat per a la prestació de forma mancomunada del servei de Pompes Fúnebres.

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL A.P. Referent al requeriment d'incompetència al Govern de l'Estat perquè derogui l'Art. 16 del R.D. 1494/87, de 4 de desembre

Amb 8 vots favorables i 3 abstencions, es va aprovar la moció presentada pel grup A.P. de: Sol.licitar a l'Exm. Sr. Ministre d'Obres Públiques i Urbanisme la firma de l'oportú conveni amb aquesta Comunitat Autònoma per poder dur a terme la finançació de les vivendes de protecció oficial, de règim general i de règim especial, per entendre que les discrepàncies sorgides sobre la possible inconstitucionalitat del R.D. 1494/87, de 4 de desembre, no pot de cap manera perjudicar els interessos legítims de les persones que aspiren a l'adquisició d'una vivenda de protecció oficial, ni pot tampoc utilitzar-se aquesta via per impedir al Govern d'aquesta Comunitat Autònoma que utilitzi els procediments que

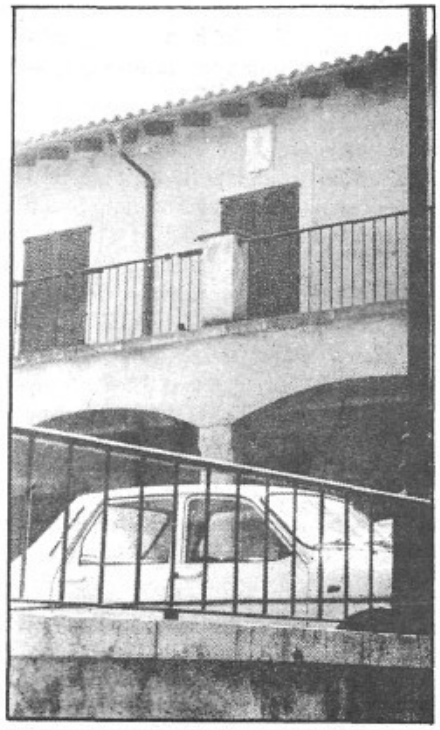

l'Ordenament jurídic concedeix per a la defensa dels drets que puguin estimar-se vulnerables o mermats.

PROJECTE DEL SERVEI D'ASSISTÈNCIA DOMICILIARIA A CONCERTAR AMB L'INSERSO

Es va acordar sol.licitar a l'INSERSO el concert de servei d'assistència domiciliària, el qual es durà a terme per l'Ajuntament a través del Patronat de la Tercera Edat.

PROJECTE DE CONVENI PER A LA PRESTACIÓ DEL SERVEI DE GUARDERIA RURAL AMB LA SOCIETAT DE CAÇADORS

Es va acordar concertar amb la Societat de Caçadors la prestació del servei de guarderia rural amb el guarda jurat, el qual desenvoluparà les següents funcions:

–Policia rural, en general.

–Vigilància a possessions i camins veïnals.

- Zelador d'obres a sol rústic, etc.

MOCIÓ D'URGÈNCIA PER L'ALCALDIA PER A CONVIDAR A S.M. EL REI DON JOAN CARLES I D'ESPANYA

Es va acordar convidar a nom de l'Ajuntament, de la Societat de Caçadors i de l'Associació de Caçadors de Perdius amb reclam, a S.M. el Rei don Joan Carles I, al dècim Aniversari de la Fira de Montuïri que serà el dia 4 de desembre de 1988.

PRECS I PREGUNTES

El Sr. Miralles Pizà, demana al Batle quina aportació económica ha fet l'Ajuntament a l'adob realitzat a la Sala Mariana. El Sr. Ramonell li contesta que l'aportació de l'Ajuntament ha estat que un empleat ha anat a pintar, ja que si en alguna ocasió l'Ajuntament ha d'utilitzar el local de la Sala Mariana, la Parròquia li donarà permís per utilitzar-lo.

El Sr. Fiol Roig demana al Batle que sol.liciti a Correus un millor funcionament del repartiment de cartes, degut a les nombroses queixes rebudes, a la qual cosa el Batle contesta que es faran les gestions adients.

ALTRA INFORMACIÓ

–El passat dia 11-4-88 va acabar el curs de cuina FOR. Es va fer un sopar amb les alumnes, cuiner, regidors i personal de l'INEM, entregant les alumnes al cuiner Biel Sastre Arbona una placa d'agraïment per la seva tasca.

La recaptació d'imposts municipals va acabar en termini voluntari. S'ha recaptat aproximadament un 90 per cent.

–Es varen començar les obres dels vestuaris en el Camp de Futbol.

–S'ha començat l'asfaltat dels següents camins: Camí vell de Porreres, Camí d'Alcoraia i Camí de S'Avenc.

VISITANTS IL.LUSTRES

Dos grans estudiosos visitaren el passat 9 d'abril el nostre poble. El primer d'ells, Jocelyn Hillgard, vingué per veure les cases de Pola, on segons la hipòtesi mantinguda pel nostre paisà, el catedràtic Joan Miralles, el Beat Ramon Llull residí a la dita finca.

Jocelyn Hillgard, nascut a Londres, és actualment catedràdic d'història medieval a la Universitat de Toronto (Canadà). Es un gran admirador de Ramon Llull, de tal manera que per poder conèixer millor la seva obra, estudià la nostra llengua, que parla correctament.

El segon visitant, Norman Neuerburg, professor de la Universitat de Califòrnia, vingué acompanyat per l'historiador mallorquí Bartomeu Font Obrador. El motiu de la seva visita era estudiar l'empenta mallorquina a l'arquitectura i l'art popular-cristià de Califòrnia. Aquesta curolla l'ha duit a visitar convents franciscans, parròquies, possessions i capelles rurals. Volgué veure la nostra església perquè en ella hi predicà Fra. Juníper Serra. El resultat de les seves investigacions serà la publicació d'una obra a la que també hi prendrà part Font Obrador.

EL LOCAL JOVE

Dia 11 del mes passat es reuniren a l'Ajuntament representants dels distints partits polítics, escola, APA i Parròquia. El tema de la reunió girà entorn al local de la joventut poc temps abans inaugurat. Es regirà per un patronat en el que hi estaran representats els joves pertanyents als diferents grups, associacions i altres.

Prest es farà una convocatòria oberta a tots els joves per tal de perfilar els distints aspectes que s'han de tenir en compte de cara al bon funcionament del Patronat i del local. L'Ajuntament pensa contractar dues persones: una portaria el bar i l'altra seria la coordinadora i animadora.

EQUIP DE MEGAFONIA

L'Ajuntament té la intenció de comprar un equip de megafonia per poder-lo utilitzar en els distints actes culturals i esportius que es realitzin i no haver d'anar més de manlleus.

Ja s'han fetes les primeres gestions per adquirir-lo. Inclouria amplificador, altaveus i suposam que casset i tocadiscs.

LA REVISTA "CUROLLES"

La revista "Curolles" que edita l'Institut de Batxiller "Ma. Antònia Salvà" de Llucmajor, en el número del mes de març passat dedicà una pàgina a la Banda de Música de Montuïri. L'article, que va sense firma (encara que sabem que l'autor és En Pep Miralles), fa elogis a la nostra banda i recorda els seus quatre o cinc darrers directors.

LA TROBADA DE BANDES DE MUSICA, A MONTUÏRI

La trobada anual de les Bandes de Música de Mallorca, que patrocina el Consell Insular, tendrà lloc aquest any a la nostra vila. Està previst que sia a mitjan mes de juny. Ens alegram que en aquesta ocasió s'hagi elegit el nostre poble i creim que tant Montuïri com la seva Banda s'ho mereixen.

VAGA A LES ESCOLES

La vaga a nivell nacional, també tingué repercussions a les escoles de Montuïri. Les reivindicacions dels mestres foren "pagades" pels alumnes ja que no tingueren classe aquests dies. Qualcú digué que potser a la fi del curs els facin falta aquests dies.

EXCURSIÓ POPULAR

Seguint un costum que s'ha anat imposant els darrers anys, dia 1 de Maig es feu una excursió a Valldemossa organitzada per l'Ajuntament i que tingué gran acceptació.

MIQUEL MIRALLES HA MORT

La mort d'En Miquel Miralles Roca "Malherba, fou molt sentida a Montuïri i a altres indrets. Prova d'això fou la nombrosíssima assistència al funeral.

A mes d'ostentar professionalment el càrrec de Director de la Banca March a la vila des de la seva instal.lació, era membre actiu del Cor Parroquial i del Patronat de Música.

Va morir dia 20 d'abril als 56 anys. Estava casat amb Na Francisca Xamena Miralles i tenia tres fills.

Descansi en pau.

CLAUSURA DEL CURS DE CUINA

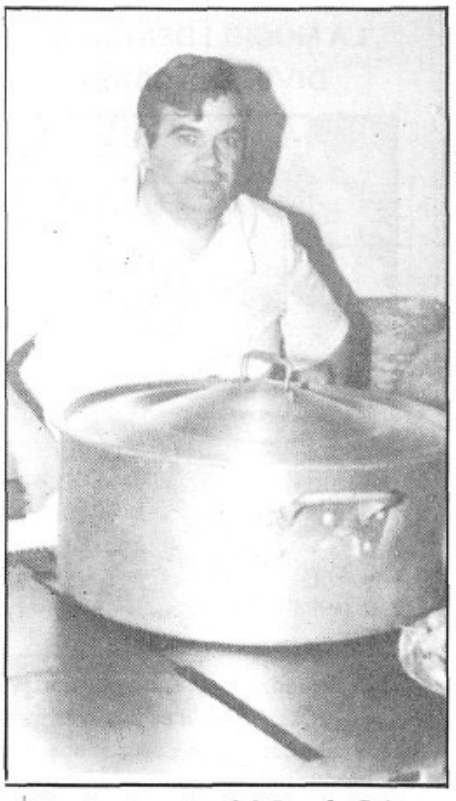

El cuiner i mestre del Curs de Cuina, Gabriel Sastre

El curs de cuina que durant tot l'hivern s'ha anat desenrotllant a Ca Ses Monges, fou clausurat amb un sopar, suculent per cert. Hi assistiren una bona representació del Consistori, dos membres de la Delegació del Ministeri de Treball de l'INEM, Jesús de la Fuente i Marina Marí Marín.

A l'acabament s'entregaren diplomes a les participants.

EL RESTAURANT D'ES DAU

El nou restaurant a les cases d'Es Dau, del qual ja en parlàrem a un dels darrers números, fou obert a mitjan mes passat. Té una cabuda màxima per a 150 persones i així es cobreix una necessitat del poble, ja que per a certes celebracions una mica nombroses s'havia de sortir de la vila.

VISITA AL CENTRE D'ÀFRICA

El passat 27 d'abril partiren cap a Rwuanda, via Barcelona i Brusel.les Na Margalida Mayol Miralles "Queló" i la seva cosina Maria Horach Miralles. Passaran un mes en aquell país africà amb la seva tia, monja dels Sagrats Cors, que treballa a una parròquia de Rwukara.

Mesures urbanístiques per conservar el patrimoni arquitectònic

NO ES TRACTA SOL DE VIGILAR, SINÓ DE FOMENTAR L'ESTIL QUE ENS ÉS PROPI

EN PERE SAMPOL PRESENTA LA MOCIÓ I DENUNCIÀ DIVERSES OBRES

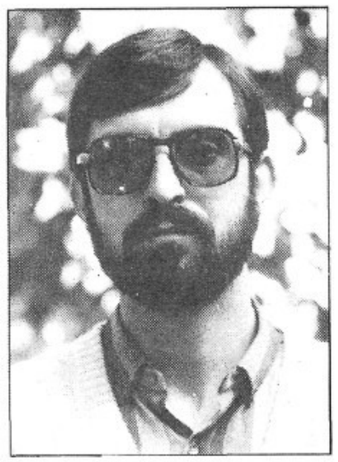

El Regidor Pere Sampol, portaveu de les noves línies d'actuació urbanística, va llançar algunes acusacions sobre la il.legalitat d'algunes obres dins el terme, dient entre altres coses que "sense filar molt prim, a part d'algunes obres menors que s'han convertides en majors, hem detectat vàries obres d'envergadura que no compten amb l'obligatòria llicència municial. Casualment la majoria d'aquestes obres són promogudes per persones molt significades políticament, i de la ideologia del grup majoritari d'aquest Ajuntament. No sabem si uns i altres obren de mala fe o per ignorància..."

Després de recordar alguns articles de la lagislació vigent, continuà la moció afegint:

"Com es veu, l'Ajuntament, o millor dit, el president de la Comissió d'Urbanisme i més directament el Batle, per la seva condició de membre de la Comissió Provincial d'Urbanisme,deixen de complir funcions que els encomanen les lleis esmentades, lleis que no són noves, sinó que algunes tenen bastants anys d'existència. El resultat —continuà En Pere Sampol— és que si seguim per aquest camí es perjudiquen greument els interessos de la col.lectivitat per afavorir uns interessos particulars que, en ocasions, tan sols ni són del nostre poble..."

SEGONS EL BATLE, LA POLÍTICA URBANÍSTICA HA VARIAT MOLT

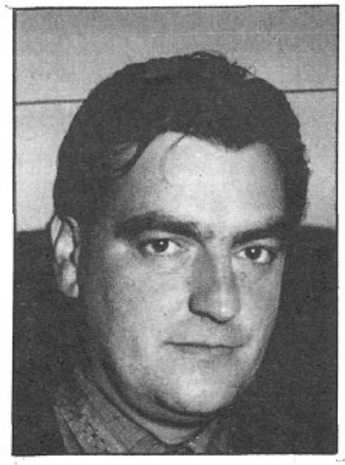

El Batle, Joan A. Ramonell, per la seva part, contestant a una pregunta sobre la manca de vigilància i il.legalitat d'algunes obres, "respongué que no se n'havia detectada cap i, per tant, no s'havia instruït cap expedient ni posades sancions". Posteriorment "insistí en que la Comissió d'Urbanisme funcionava de manera normal".

Sobre la mateixa qüestió, el mateix Batle ens va afegir que "la política urbanística ha variat molt i es varen canviar alguns punts de les Normes Subsidiàries en el sentit que la majoria de l'Ajuntament vol facilitar les Construccions i reformes d'edificis i donar facilitats a la gent perquè pugui invertir i crear llocs de teball. Impulsar la construcció de carreteres, camins zones rústiques... Aquesta moció fou presentada —continuà afirmant Joan A. Ramonell— perquè a Montuïri els darrers vuit anys no s'ha fet res... i ara s'han fet diverses obres i altres estan en projecte".

Quan li demanàrem que concretàs aquests projectes ens contestà: "Han presentat projectes per edificar un bar restaurant a la farinera, on abans es feia el ciment mallorquí, al costat de la carretera; un altre de menestralia a la finca on era abans "Cas Coixet", una fàbrica artesanal de vidre, ceràmica i altres; i el bar restaurant en Es Dau d'En "Paco" Ferrer i Na Francisca "Xorri".

Quan en el mes de gener passat es va crear dins el nostre Ajuntament la Comissió Informativa permanent del Patrimoni Històric-Artístic, semblava que les seves atribucions i tasques no serien de molta envergadura. Però poc temps després s'ha vist la responsabilitat i el treball que hauran d'emprendre si volen respondre així com pertoca a les exigències d'un poble, com Montuïri, que de veres desitja que es respectin i conservin els béns arquitectònics que poseeix, com igualment adecetar els que han desmerescut —com per exemple els molins fariners— a fi de tornar-los, en quant sia possible, l'aspecte exterior característic.

Posteriorment, en el mes de febrer, el nostre Consistori va tornar incidir sobre el mateix tema de l'urbanisme, directament relacionat amb el Patrimoni Històric-Artístic. Es varen debatir diversos punts, entre els quals es va acordar quines havien d'esser les persones que s'encarregassin de la vigilància, com s'ha d'informar, manera de sol.licitar permissos d'obres i la seva concessió, quan i com s'han de fer els projectes tècnics i la manera de corregir les infraccions urbanístiques. De tot això n'informà l'Ajuntament a la pàgina adient, en el darrer número d'aquesta publicació.

Per altra part ens omple d'optimisme veure com la política urbanística de l'Ajuntament anirà "orientada fonamentalment a conservar el caràcter arquitectònic tradicional del nostre nucli urbà i evitar atemptats tant ecològics com urbanístics al nostre terme".

Entre altres decisions preses en el ple de referència, veim que entre altres, l'Ajuntament acordà les següents mesures:

"a) Editarà i difondrà unes Normes d'edificació, recomanant entre altres temes la conservació de portals rodons, finestres de característiques especials, façanes tradicionals, escuts, etc., amb l'ús dels materials més adients.

b) Aprovarà una ordenança que permeti fer descomptes en els permissos d'obres si es compleixen aquests requisits.

c) Instaurarà uns premis anuals per a les obres que mantenguin l'estil arquitectònic tradicional del poble.

d) Des de la Comissió d'Urbanisme s'impulsarà la creació del Patronat del Patrimoni Arquitectònic de Montuïri. Aquest Patronat, obert a totes les persones i entitats del poble, tendrà les següents funcions:

—Realitzar i publicar un inventari del patrimoni arquitectònic del nostre terme.

— Efectuar campanyes educatives de divulgació i protecció del nostre patrimoni.

—Promoure la rehabilitació dels edificis singulars més degradats.

—Impulsar i coordinar la rehabilitació dels molins i la zona del molinar.

e) Per a realitzar aquest programa la Comissió d'Urbanisme comptarà amb el prossupost necessari".

No es tracta, com es pot comprovar, sols de vigilar perquè no es faci malbé el patrimoni arquitectònic i així consevar-lo, sinó també de fomentar l'estil que ens és propi a fi que permaneixi la personalitat que ens caracteritza i sia expressió d'un passat que no sols no s'ha de perdre, sinó que s'ha de projectar cap al futur.

Onofre Arbona

Montuïri constitueix una excepció dins els pobles del pla de Mallorca. La seva fesomia exterior el distingeix dels altres.

Mestre Joan «Niu» ha mort

A l'enterrament el poble li reté el pòstum homenatge

Després d'una llarga malaltia va morir l'Amo En Joan "Niu" el passat 14 d'Abril a les 11 de la nit.

"En Joan Grimalt i Pocoví, "mestre Niu" –per dir-ho aviat– nasqué a Montuïri dia 28 de gener del 1907. Son pare, en Sebastià Grimalt i Oliver, era de Ciutat, i sa mare, na Joana Aina Pocoví i Mayol "Xiva", va esser una glosadora montuïrera d'una certa anomenada. De petit anà a escola, els vespres, amb mestre Pere Antoni "Canet", mestre Gregori "Sastró" i mestre Miquel "Rua". A més de fobioler i de músic de la banda local, ha tocat diversos oficis: porqueret, jardiner, pagès, carboner, tallador de pins, marjador, picapedrer, empeltador, etc. I amb tot això encara tengué temps de casar-se amb na Maria Munar i Fullana, amb qui ha tengut tres fills i una filla. Mestre Joan, però, encara té una altra afecció, que ja li ve de nissaga, i és la verera de glosar. Aquesta dèria l'ha duit a ser autor de moltes cançons, unes de picat i altres humorístiques. Totes elles, expressen ben clarament, el bon humor i trempança de què gaudeix, encara avui, el nostre personatge. A més, vull fer menció de l'amistat sincera que unía l'homenajat amb en Pere Capellà "Mingo Revulgo".

I ara, no puc estar-me sense parlar una mica sobre com va ser que en "Niuet" esdevengué mestre fobioler. Tenia només uns vuit anys, encara no feia l'altura d'un ca nanell, quan començà a aprendre les tonades dels balls, gràcies a que el seu veïnat era mestre Pere Antoni "Canet", qui era mestre de Cossiers". Anys més tard, quan en tenia devers tretze, ja passà a ser ballador. Després, tot guardant porcs devers ses Rotes, confeccionà un fobiolet, que meresqué l'apovació entusiasta del mestre fobioler "Pallusco". Quan se va fer necessari un nou fobioler li dugueren un tambor i un fobiol a Son Comelles, on feia de jardiner. Tot entusiasmat, s'aficà dins un molinot, per no desbaratar el bestiar i el germà proïsme, i allà dins s'hi estigué, tirurí-tirurí, patapim-patapam, fins que morros, lleu i mans li arribaren a fer fumet. Vet aquí com aquell molinot va fer el paper de conservatori. Al cap d'una setmana, quan ja tenia cap i còrpora sadolls d'aquella primitiva música, ja tenia la suficient traça per a tocar. És ver que encara era un mestre una mica "gòtic", com a ell mateix li agrada de dir, però amb el temps, l'experiència i la vocació farien la resta. És d'aquesta manera que el nostre homenatjat entrà en aquell molí com a "Niu"rònec i en sortí com a mestre Joan "Niu". I és així també que Montuïri passà a tenir fobioler per a més de mitja centúria més..." (1).

L'enterrament de mestre Joan "Niu", tants d'anys fobioler i l'home que ensenyà a ballar els actuals cossiers, fou una mostra d'apreci cap a la seva persona. Cal ressenyar dos detalls que volgueren ser com un petit homenatge. Abans d'esser conduïdes les seves despulles cap al cementeri, foren passades per plaça, on la banda de música interpretà una marxa fúnebre. Seguidament els Cossiers ballaren "Flor de Murta" enmig d'un silenci impressionant. Després, en el temple parroquial, l'actual fobioler dels Cossiers, Antoni Mateu "Rei", sonà "L'Oferta".

1) Del parlament de Joan Miralles i Monserrat a l'homenatge que el poble li reté el 12 d'Octubre de 1979, dins el temple parroquial.

Amb motiu de les festes de St. Bartomeu de 1930 es feu aquesta foto dels Cossiers. Ara ja són tots difunts perquè lùnic que quedava era Joan Grimalt "Niu", que és el primer de l'esquerra. Successivament apareixen Jaume Sans "Xibau", Josep Pocoví "Pipo", Jaume Garcia (dama) "Mosson", Joan Beltran (dimoni) "Canai", Jeroni Vaquer "Muret" i Sebastià Verger "Guerrer".

AGRAÏMENT DE LA FAMÍLIA

Una vegada reposts del trauma de la llarga espera, que va suposar la malaltia i llarga agonia del nostre benvolgut espòs i pare, hem volgut fer memòria, veient-nos en la necessitat de dirigir-nos a totes quantes persones i entitants s'han acostat i ajudat en tot quant ha estat possible, sense plànyer res, per fer-los arribar el nostre més sincer agraïment.

Rebin, per tant, l'Ajuntament de Montuïri, l'Ajuntament d'Inca, Bandes de Música de Montuïri i d'Inca i, com no, els nostres entranyables Cossiers, cos i ànima del nostre finit Joan, així com el poble en massa, el qual, amb la seva presència, li va saber tributar el seu darrer homenatge.

Rebin, repetesc, el nostre agraïment i, encara que ell s'hagi absentat, aquí quedam nosaltres sempre disposts a ser útils i a col.laborar amb tots, en la possibilitat de les nostres forces.

A tots gràcies, gràcies, gràcies.

Maria Munar Fullana

El concurs literari

L'AMO EN BIEL "TITINA"

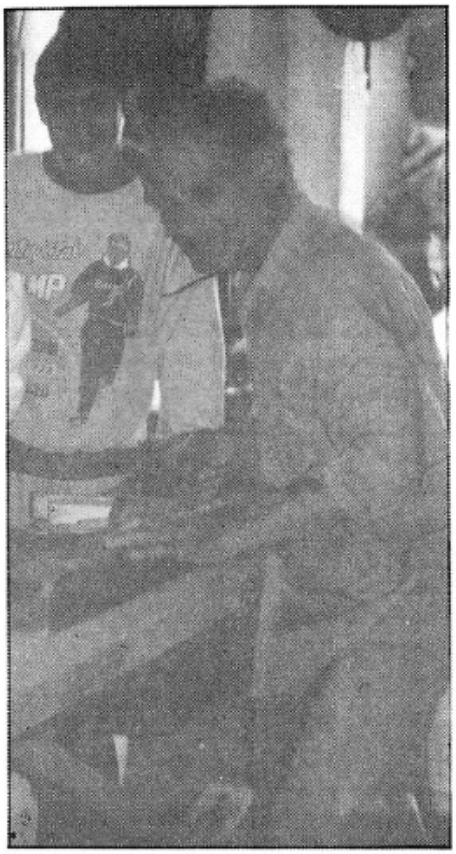

"UN TEMPS A MONTUÏRI HI HAVIA DOTZE FUSTERS, ARA EN QUEDEN TRES"

L'amo En Biel de Can "Titina" té 78 anys. Va néixer a Montuïri. Quan va acabar l'escola el seu pare volia que fos marjador, però a ell aquest ofici no li anava bé ni li trobava el gust. A ell el que li agradava de bon de veres era la feina de fuster. Va tenir una filla del seu casament amb Na Miquela Miralles Miralles.

Entràrem dins el seu taller i vàrem veure l'home que amb les seves mans laborioses feia una persiana. Començàrem l'entrevista preguntant-li:

—¿Quan vàreu començar a fer de fuster?

—Quan tenia 16 anys perquè trobava que era interessant, rendable i amb molt de camí per davant. Tothom ha de tenir una idea de guanyar-se la vida i jo vaig elegir aquest ofici. Abans era diferent, tot ho feien a mà i ara ho feim pràcticament tot amb màquines. Malgrat tota la feina no se fa a màquina. Els treballs no són tan pesats ni de molt.

—¿Vàreu tardar molt per aprendre aquesta feina?

—Quan tenia 26 anys em vaig establir pel meu compte, perquè abans només feia pràctiques i aprenia. Tenia un mestre i jo feia de mosso amb ell. Aquest mestre nomia Rafel "Serena".

—¿Hi havia molts de fusters en aquell temps?

—Sí, n'hi havia dotze a Montuïri, ara hi ha més treball per als fusters perquè ara només en queden tres. Els qui hi havia abans eren el fuster "Mascaró", En Francesc Isbert, En Tomeu Sampol, mestre Mateu "Patró", En Joan "Prim", En "Ruberter", En "Serral", En Guillem "Silis", En Pau "Murtó", En Jaume Bauzà "Guerrer" i En Jaume "Xibau".

—Entre vosaltres, ¿vos duieu bé o malament?

—El contrari més gros d'un menestral és un que fa el mateix ofici. Els fusters que queden són En Mascaró, En Toni Arbona i En Guillem "Pota".

—¿Quan vàreu posar màquines a la vostra fusteria?

—Devers l'any 47. Jo en tenia 37.

—¿És una feina pesada per a vós, la de fuster?

—"Bueno". Un fuster sempre té feina, com un ferrer...Quan vaig començar, com que hi havia moltes eines, em pensava no aprendre el nom de totes.

—Si ara haguéssiu de tornar a fer feina ¿quina faríeu?

—La de fuster, perquè encara tenc totes les eines, fustes... Es un ofici que sempre m'ha agradat.

—¿Quin ha estat l'any que aquesta feina vos ha anat més bé?

—Sempre m'ha anat bé i estic content d'haver estat així.

Joan Martorell *Gabriel Roig*
Tomeu Massanet

MARGALIDA SANSÓ

"DE PETITA AGAFAVA UNA PEPA LI TALLAVA ELS CABELLS, LI POSAVA RUTLES..."
LES PERRUQUERES HEM DE TENIR MOLTA PSICOLOGIA

Entre els nombrosos artesans i artistes que hi ha a Montuïri vàrem escollir Na Margalida Sansó Ribes, una joveneta perruquera.

—Com et vares interessar per aquest ofici?

—De petita ja em vaig interessar per tot el que feia referència al cabell. Agafava una pepa, li tallava els cabells i li posava "rutlos"; pensava que era una cosa passatgera i, de gran, vaig comprendre que era l'ofici que m'agradava.

—¿Com t'imagines el futur d'aquesta feina?

—Pens que sempre té futur perquè és necessari arreglar els cabells; la imatge d'una persona és molt important.

—¿A quina edat vares començar a fer feina?

—A catorze anys vaig anar a una perruqueria i vaig veure que m'agradava. Als quinze anys vaig apuntar-me a un curset de perruqueria i quan vaig tenir el títol, als devuit anys, vaig emprendre aquesta feina a una perruqueria meva.

—¿Quins dies fas feina?

—Dimarts, dimecres, dijous, divendres, dissabte. Els divendres i dissabtes són les jornades més fortes.

—¿A quina hora comences i a quina hora acabes la jornada?

—De les nou a la una i de les tres a les vuit.

—Quines eines són les més imprescindibles per desenvolupar la teva tasca?

—La pinta, les estisores i un bon secador.

—¿Tens els mateixos clients sempre, o varien?

—Hi ha clients assidus i també "de passada".

—¿Et costa dur aquesta feina endavant?

(Passa a la pàgina següent)

EL CONCURS LITERARI

(Ve de la pàgina anterior)

—Sí, perquè els clients són molt especials i per fer-ho bé a tothom resulta molt difícil. Hauríem de tenir més psicologia.

Catalina Bauzà *Rosa Sansó Ribes*
Jordi Jiménez Sànchez

FRANCESC ARBONA

UN AGRICULTOR MONTUIRER QUE CREU EN LA MODERNITZACIÓ DEL CAMP

Mentre ens deia que tenia 45 anys i que nomia Francesc Arbona Arbona, nascut a Montuïri, seguia tallant els ulls a les tomatigueres de l'hivernacle.

—¿Quina classe d'eines soleu emprar?

—Càvec, xapeta, xipó, falç, corbella, gavilans i altres.

—¿Quina classe de maquinària emprau?

—El tractor i els seus complements, el camió i el "Renault 6" (per traginar les caixes de verdures.

—¿Són cares, les eines?

—Home; avui en dia tot és molt car, una més que les altres.

—¿És pesat, fer de pagès?

—En segons quines feines, sí.

—¿Quantes hores hi dedicau cada dia?

—Els dimarts, dijous i dissabtes a les 3'30 ens n'anam cap al "Merca" i fins a les 7'30 o més. Els altres dies, des de les 7 del matí fins a les 7'30 de l'horabaixa. Ara bé, descansam cada dia una hora o hora i mitja per dinar i prendre el cafè.

—¿Què hi sembrau dins aquests tretze hivernacles?

—Hi feim tomàtigues, pebre, mongeta alta (ampla) i baixa (prima).

—¿Fa molts d'anys que treballau a l'agricultura?

—12 anys i mig.

—¿Quins mals vos fan les gelades?

—Cremen les plantes i fins i tot les poden matar.

—¿Quin tipus de terreny teniu?

—Tenim una terra que no és de la més bona, però no és de la més magre. I el terreny és molt primerenc, però en l'estiu és bona perquè aguanta la humitat.

(Mentre ell segueix tallant ulls, ens va dir:)

—Si voleu quedar amb jo i ajudar-me un poc, podeu quedar.

—No, no. Gràcies. Adéu.

Mateu Ribes *Miquel Llull*
Miquel Arbona

La participació dels al.lots en el Concurs els ha facilitat, entre altres aspectes, una preparació pel seu futur literari. Les entrevistes han estat sempre reals, com aquesta que contemplam, en el seu propi medi.

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.
Carrer Jaume II núm. 4 - Tel. 64 60 43 - MONTUÏRI

Un pont entre la companyia i vostè

Bàrbara Sastre Miralles
BIBLIOTECÀRIA

Per haver-se celebrat aquest mes passat el dia de la "Festa del Llibre" considerarem oportú entrevistar a Na Bàrbara Sastre Miralles, Llicenciada en Geografia, de 28 anys, casada amb un montuïrer, En Miquel Martorell, també llicenciat i actualment professor a l'Institut de Llucmajor. Tenen una filla petita, Na Magdalena. Na Bàrbara és la persona encarregada de la Biblioteca Municipal de Montuïri. Es per això que acudírem a ella, perquè volíem donar a conèixer distints aspectes, tant de la seva tasca com de la nostra biblioteca.

–¿Quin temps fa que es va obrir la biblioteca a Montuïri?

–Fa quasi set anys, des del novembre de 1981.

–¿Quin temps fa que ets la bibliotecària?

–Ho he estat sempre, des que es va inaugurar.

–¿Com definiries la teva feina?

–La meva feina és entretinguda i agradable. Quant a la part tècnica va des del registre i segellament a la catalogació i ordenació de cada llibre. A més de procurar que els llibres no es facin malbé igualment cuid que es guardi un cert ordre dins la biblioteca, sobretot els allots més menuts i amb qualcun de més grandet.

–¿Amb quants de llibres comptava la biblioteca quan es va obrir?

–La dotació bibliogràfica incial anomenada "Lot Fundacional" constava de 1500 llibres.

–¿I quants n'hi ha ara?

–Des del primer dia s'ha anat incrementant amb les aportacions del Centre Coordinador de Biblioteques i l'Ajuntament fins arribar als 4.500 llibres amb què compta actualment. Ara bé, el fons actual encara resulta insuficient pel nombre d'habitants de Montuïri.

–¿Quants de socis té la biblioteca?

–Actualment n'hi ha uns 400.

–¿Què es necessita per ser-ho?

–Per tenir carnet de soci és molt senzill; només es necessita una fotografia (tamany carnet) i les dades personals, sobretot la direcció. Després ja se'n poden dur dos llibres de lectura, no de consulta, a ca seva durant quinze dies. El carnet es pot fer a partir dels sis anys, i a preescolar mentre els seus pares se'n responsabilitzin i no espenyin o perdin els llibres. Però s'ha de dir que són els mes petitons els qui els tracten millor.

–¿Quina varietat de llibres hi ha a la biblioteca?

–Hi ha llibres de totes les matèries. Des d'obres generals i enciclopèdies, com Larouse, Gran Enciclopèdia Catalana, llibres de ciéncies, art i esport, llibres de lectura, tant en català com en castellà i també en francès i anglès, d'història i geografia, a més d'una secció de literatura infantil i juvenil.

–¿Quines són les entitats que compren els llibres?

L'Ajuntament de Montuïri té un conveni firmat amb el C.I.M., pel qual ha d'aportar cada any el 0'25 per cent del seu pressupost en la compra de llibres. Després, d'aquesta quantitat, el Centre Coordinador n'aporta la meitat, també en llibres. Vull afegir que l'adquisició de llibres es fa sempre seguint unes preferències, és a dir, primer es comanen totes les demandes que s'han fet, ja siguin pels mateixos al.lots, les Escoles, Institut i F.P. de Llucmajor o de qualsevol persona o entitat que em doni un llistat. A més, el Centre Coordinador no envia els mateixos llibres a totes les biblioteques, sinó els que cada una sol.licita, ja que no hi ha cap biblioteca amb les mateixes necessitats.

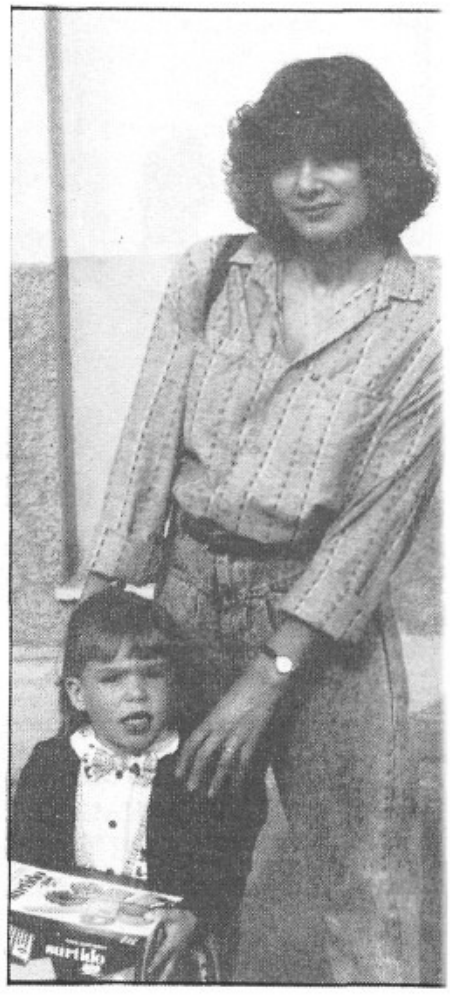

"La biblioteca compta amb 4.500 llibres, però són insuficients"
"Per a fer-se soci sols es necessita una foto i les dades personals"

–¿Quants de llibres es compren a l'any?

–No es pot dir un nombre exacte, perquè depèn del tipus de llibres i del pressupost. Per exemple, l'any passat comprárem la Gran Encilcopèdia Catalana, de la qual encara manquen alguns toms, i, és clar, després el pressupost va minvar molt; pero aquest sol oscillar de 100.000 a 150.000 pessetes cada any.

–¿A quines revistes està subscrita la Biblioteca?

–Ara només a la revista "LLuc". Però el Centre Coordinador ens envia mensulament totes les revistes de la Premsa Forana.

–¿Quants d'anys fa que es realitzen activitats proposades per la biblioteca?

–Ja fa quatre o cinc anys que es realitzen activitats culturals, com conferències o actes pels nins, com cinema, titelles... amb el suport del C.C.B. Fa dos anys, però, que aquestes activitats s'han agrupat en la Setmana Cultural de la Biblioteca, i així queden més concentrades i crec que és millor pels qui hi volen assistir. No es realitzen més activitats per manca de pressupost.

–¿Quin resultat es treu?

–En primer lloc s'ha de perdre el concepte tradicional de que la biblioteca

(Continua a la pàgina següent)

Aquesta altra foto de la inauguració del "Local Jove" correspon al moment en què el Director General de la Joventut dirigeix la paraula als assistents.

"ELS LLIBRES MÉS LLEGITS SÓN ELS INFANTILS"
"LA BIBLIOTECA HAURIA D'ESTAR OBERTA DIÀRIAMENT"
"HI PODEM TROBAR LA CULTURA DELS POBLES"

(Ve de la pàgina anterior)

només és un lloc allà on es guarden llibres i es fa silenci. La biblioteca ha d'esser una entitat més, on es realitzin activitats i la gent hi pugui participar s'ha d'intentar que es dinamitzi i no es convertesqui en el que ha estat fins ara: un lloc estàtic.

–¿Quines activitats es pensen realitzar aquest any?

–Encara no ho sé; però segurament es realitzarà la III Setmana Cultural, com ja és habitual, en el mes de novembre.

–¿Quin és l'horari de la biblioteca?

–Els dimarts i dijous, de les 6 a les 8'30 de l'horabaixa i els dissabtes de les 9 a les 13 del matí.

–¿Quants de llibres es llegeixen a l'any?

–Bé; vull dir que jo ja vaig donar unes estadístiques i una gràfica a BONA PAU on es reflexava tot el moviment de lectors i també de llibres, durant tot l'any 1987. Els llibres més llegits són els infantils, però la lectura i l'assistencia varia d'uns mesos a altres. Hi ha una disminució de lectures i lectors en els mesos d'estiu.

–¿Quina classe de gent freqüenta més la biblioteca?

–A la biblioteca són els estudiants els qui empren més el serveis per fer els deures de l'escola, mentre que els adults empren més el serveis de préstec. En general es pot dir que llegir no és habitual i que la mitjana de lectors segueix baixa.

–¿Quines deficiències creus que té actualment?

–En primer lloc manca el pressupost, malgrat que aquest problema no és específic de Montuïri, sinó de tots aquells pobles del pla que tenen un pressupost baix, la qual cosa limita l'adquisició de llibres i l'ampliació d'horari, que consider que és important. La Biblioteca hauria d'estar oberta diàriament unes determinades hores per donar un millor servei als usuaris.

–¿Quin paper creus que juga la biblioteca dins la cultura?

–No es pot deslligar una cosa de l'altra. A la biblioteca hi podem trobar la cultura dels pobles. El que s'ha d'aconseguir és que a través d'una dinamització deixi d'esser una magatzem per convertir-se en un fons de transmissió cultural.

Petra Mayol

Patronat de Música

Nova Junta Directiva

El dissabte dia 16 d'abril es reuní en Assemblea el Patronat de Música per tal de dur a terme l'aprovació dels estatuts del Patronat de la Banda de música i l'elecció de la nova Directiva.

S'acordà l'aprovació d'aquests Estatuts i els membres elegits per la nova directiva foren: Miquel Martorell Arbona, Miquel Fiol Campany, Rafel Socias, Pere Sampol, Guillem Nicolau i Joan Portell. A més d'aquests membres també prendran part a aquesta directiva un representant de l'Ajuntament, un membre de la Banda de Música, un membre de l'Associació de Pares, un del Coro i un representant dels mestres del Collegi.

D'acord amb els estatuts aprovats, la Directiva elegí President a Pere Sampol. Aquest nomenà el Vice-President, Miquel Martorell; Secretari, Joan Portell i Tresorer, Rafel Socias.

Aquest Patronat és de caràcter artístic i cultural. El seu objecte és el foment de l'art musical entre tots els montuïrers i la formació i ensenyança de la joventut mitjançant l'Escola de Música, amb el fi que una vegada preparats puguin integrar-se a la Banda o altres grups musicals i corals de la localitat, sempre que no tenguin una finalitat lucrativa.

Poden esser socis del Patronat totes les persones majors de 18 anys que sentin afició a la música o vulguin ajudar el seu foment i protecció; i són ells els qui elegeixen els càrrecs de la Directiva la qual els informarà de totes les gestions, problemes, aspiracions i inquietuds del Patronat.

La Directiva del Patronat s'encarrega de la direcció, administració i reprentació d'aquest.

Per ajudar a la realització dels objectius del Patronat, aquest disposarà dels següents recursos: les quotes dels seus associats, els drets d'inscripció i quotes dels alumnes de l'Escola de Música i dels donatius, subvencions i altres que es rebin.

Llorenç Amengual Ferrer
Entrenador del Montuïri

Un vespre estrellat, en el qual lluïa una lluna plena, vam anar a ca l'entrenador del primer equip del Montuïri disposats a fer-li una entrevista. El vam trobar llegint el diari i comentant el partit de futbol de la setmana passada amb un jugador.

Totd'una que començàrem a dialogar amb el "míster" Llorenç Amengual i Ferrer ja vam notar que tenia experiència en aquesta tasca. Prova d'això és que ja fa 14 ò 15 anys que entrena i ja ha entrenat totes les categories.

¿Com vos trobau dins el club montuïrer?

–El que està clar és que si no m'hi trobàs bé no faria d'entrenador d'aquest club.

Després d'haver-li formulat aquesta pregunta ens va comentar que per esser entrenador d'un equip de futbol s'ha de tenir experiència i s'han de conèixer diferents posicions dins un equip de futbol.

–S'aprèn a esser entrenador sobre la marxa –ens diu després– però es necessita tenir experiència en aquesta disciplina.

–¿Quin atractiu trobau en la tasca d'entrenador?

–La cosa millor per esser entrenador és saber que et costa sacrifici, el qual es compensa més envant quan s'aconsegueixen les metes proposades. Però un entrenador ha d'esser un psicòleg per als jugadors i ja ha de preparar la temporada abans de començar-la. Un entrenador ha de lograr que l'equip es reforci allà on faci falta, i que es compagini bé.

–¿Com veis la marxa de l'equip?

–Trob que l'equip marxa bé, encara que es digui que vàrem fer una mala primera volta. Consider que no va ser tan dolenta, ja que hi va haver jugadors que no es van presentar a principi de temporada i l'equip es va haver de compactar poc a poc, però a la fi s'ha demostrat que funcionam, i prova d'això és que hem quedat classificats per a jugar la lligueta d'ascens.

–¿Actualment, de quants de jugadors disposau?

–Ara mateix disposam de 16 jugadors i qualque juvenil en cas de targes o lesions. Tenc la teoria de que cada jugador ha de jugar amb la seva categoria, però quan no hi ha altre remei, s'hi ha de recórrer.

"Esser entrenador costa sacrifici"

"Els entrenaments s'han de planejar damunt el paper"

"S'ha demostrat que funcionam"

–Teniu cap tècnica habitual?

–L'equip que jo entrén no té una tècnica habitual, perquè trob que el contrari se n'adona totd'una. És per això que hi ha d'haver moltes tècniques a fi d'enganar el contrari. Se'n tenen moltes de preparades.

–¿És bona de compaginar la feina d'entrenador?

–És molt mala de compaginar perquè sols pels entrenaments s'ha de menester una hora per preparar-los, però jo no la tenc, an aquesta hora, i jo diria que és impossible. Gràcies a l'experiència ho puc superar.

–¿Voldríeu explicar com superau això?

–Realment els entrenaments s'han de planejar damunt un paper, però jo ho faig amb el cap. Acostum a fer-los durar una hora i mitja i els dividim en tres parts: físic, tècnic i pràctic. A vegades una part dura més que l'altra, segons les necessitats de l'equip.

Ara sols resta que l'equip de Regional Preferent, que tan bé ha quedat classificat, a la lligueta d'ascens alcanci el lloc que desitja.

Miquel Verd Canyelles
Rafel Alcover Amengual
Toni Mesquida Llinàs

Quatre esdeveniments esportius

Quatre esdeveniments esportius han tengut lloc a Montuïri el passat mes d'abril i cap d'ells relacionat amb l'esport rei, la qual cosa significa que l'activitat esportiva es converteix en poliesportiva.

Primer fou la celebració de la "IX Setmana Poliesportiva Es Puig 88" amb una vintena de partits de hàndbol, bàsquet i futbol-sala a càrrec dels equips escolars en "Es Dau". Els nostres jugadors i jugadores varen gaudir perquè a més d'entretenir-se i practicar l'esport que més els agradava begueren un refresc cada vegada i, quan jugaren amb Calvià i Algaida, menjaren un pastisset.

Vengué entremig la "Diada Automobilística" de la segona festa de Pasqua, amb proves en "Es Dau", "Es Revolt" i "Fora-Vila". Molta participació (uns 40) i la victòria de Gerard Pons.

El dissabte 16 d'abril el "Local Jove", que acabava d'esser inaugurat una setmana abans, va ser escenari de la primera ronda de la fase final del campionat de Mallorca d'escacs escolar que dóna opció al campionat d'Espanya. Vingueren cinquanta jugadors de tota Mallorca. De Montuïri en participaren sis en aquesta fase: Miquel Verd, Mateu Coll, Gabriel Roig, Antònia Munar, Maria Francisca Gomila i Petra Lladó.

L'horabaixa d'aquest mateix dia es va celebrar la "I Pujada Cross Montuïri-Puig de Sant Miquel". Tot i que el dia no va ser adequat, ja que un dissabte horabaixa no és massa aconsellable per a aquest tipus de proves (coincidència amb l'esport escolar i futbol base), la participació va arribar a 159 atletes, destacant la presència dels esforçats séniors i veterans. Això sí, faltaren –com hem explicat– els corredors alevins, infantils i cadets. Volem remarcar l'excellent organització a càrrec d'un nombrós grup de persones que va dedicar temps i esforç per a una "Pujada" que –fent-se en diumenge matí– pot arribar a ser de les clàssiques de Mallorca. Els guanyadors de la prova "reina" foren en Xisco Gomàriz de Manacor i na Cati Juan de Sant Joan. Important l'èxit dels atletes montuïrers que es classificaren primers a les seves categories: Es-

(Passa a la pàgina següent)

El Montuïri jugarà la lligueta d'ascens

Han assolit l'objectiu que es varen proposar al començament de la lliga: classificar-s'hi

FUTBOL

Resultats dels partits disputats el passat mes d'abril:

BENJAMINS

Porto Cristo, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 10 - Sant Joan, 0
Cardassar, 1 - Montuïri, 2

ALEVINS

Montuïri, 2 - Cardassar, 0
Montuïri, 1 - Avance, 0 (no presentat aquest equip d'Artà).
Montuïri, 7 - Alcúdia, 0
Pollença, 5 - Montuïri, 0

INFANTILS

Son Roca, 2 - Montuïri, 5
Montuïri, 3 - Ses Salines, 3
Cardassar, 4 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - St. Francesc At., 5

JUVENILS

Colònia, 4 - Montuïri 3
Montuiri, 0 - Port de Pollença, 3
B. Ramon Llull I."B",4 - Montuïri,1

I PREFERENT

Montuïri, 1 - Cala d'Or, 0

Partit "mascle" d'un Montuïri embalat. L'empat, aleshores, no anava bé als locals. Estant el resultat 0 - 0 i amb la manca de tres titulars, el "míster" local s'arriscà llevant un centrecampista i posant un davanter (Bussy per Carlos). Aquest fou el "jaque" –que després seria el "mate' – perquè un minut després ve la jugada de Carlos que dóna el gol a Juanjo. La millor entrada i taquilla de la temporada.

Felanitx, 0 - Montuïri, 1

Resultat sorpresa perquè en aquells moments el Felanitx tenia possibilitats de desbancar el líder Cala d'Or. Partit molt seriós en defensa i controlant benissim tots els homes felanitxers. Una altra vegada, gol de Juanjo. Feia deu partits que el Felanitx no perdia (tenien ensaïmades i xampany al camp), però el Montuïri en feia quinze.

Montuïri, 1 - Campos, 0

La bona classificació i anar a més el Montuïri, ha tengut el premi. Mercè a aquest resultat els nostres estan ja classificats per a la lligueta d'ascens a III divisió (que era l'objectiu d'aquesta temporada a més de no caure en el perillós fondal post-descens). També en aquest encontre es va complir "tota una volta sense perdre". La derrota darrera va ser precisament dins Campos. El darrer partit de la temporada dins S'Arenal haurà estat de tramit.

Enhorabona a tots els qui formen la família del Club Esportiu Montuïri.

Biel Gomila

BÀSQUET

Ha acabat la temporada per a l'equip femení cadet. A la primera fase de la lliga es classificà quart empatat a punts amb el segon. A la segona fase del "Play off" ha quedat segon empatat a punts amb el primer. Una gran campanya, però... llàstima dels golaveratges directes i la manca de veterania en aquest primer any de competició i per l'edat de les components de l'equip (el mes jove de tota la competició).

Aquesta ha estat la classificació, motivada per la derrota per 9 punts dins Perles de Manacor, en el darrer partit i la victòria per tres punts de les manacorines dins Santa Mònica:

P. Manacor	12	10	2	540	401	22
Montuïri	12	10	2	584	402	22
S. Mónica	12	7	5	485	388	19
Alzamora	12	7	5	536	465	19
Pollença	12	3	9	450	694	15
S. José B	12	3	9	478	526	15
Campos	12	2	10	428	605	14

ATLETISME

A la prova Valldemossa - Palma celebrada el 24 d'Abril, els nostres atletes, Joan Barceló, pare, aconseguí el segón lloc a la categoria "seniors" i el seu fill Joan resultà guanyador en els infantils.

QUATRE ESDEVENIMENTS ESPORTIUS

(Ve de la pàgina anterior)

teve Barceló, alevins; Joan Barceló, a infantils; Cati Bauzà, a Cadets. En Joan Barceló, pare, fou tercer a veterans. Altres llocs destacats de la general foren pels següents montuïrers: Baltasar Tous, segon infantil; Joan Josep Mas, quart infantil; Joan A. Blascos, cinquè aleví i Francisca Bauzà, tercera aleví. Les "especials locals" foren guanyades per Gabriel Mayol i Cati Ribas.

Per altra part, simpàtics –molt simpàtics– els fets de la retransmissió per "Ràdio Murta" i la intervenció de grups de joves i jovenetes del poble que varen fer festa pujant a Es Puig.

Gabriel Gomila

Un dels esdeveniments esportius del mes fou la "Diada Automobilística" La foto de l'entrega dels trofeus als guanyadors recull el moment en què el reb Antoni Verger, segon de la carrera i primer montuïrer de la classificació general.

PLUVIÒMETRE

Pluja caiguda a Montuïri durant el passat mes d'abril per metre quadrat:

Dia 5	11'30 litres
" 6	5'60 "
" 8	1'50 "
" 19	1'30 "
" 25	0'60 "
" 26	8'70 "
" 27	15'10 "
Total	44'10 litres.

25 anys enrera

28 Maig 1983

NOU CARRER

A la sessió plenària d'aquest dia l'Ajuntament acordà l'obertura del carrer "J" (enllaç del carrer Emili Pou amb el de Joan Alcover) el qual també comprèn la prolongació del carrer Alexandre Rosselló, fins a "La Vinyeta".

NOCES D'ARGENT

MAIG 1936 - 1968

Gabriel Pujol Salvà
amb
Joana Aina Bauzà Serra "Pelut"
es casaren dia 18 Maig 1963

Desitjam moltes felicitats en aquest matrimoni i voldríem que en poguéssin complir molts més vivint plegats.

DEMOGRAFIA

Moviment demogràfic durant el passat mes d'Abril de 1988

DEFUNCIONS

Dia 7.- Isabel Maria Mayol Pocoví, de 83 anys. Viuda. "Ventura".

Dia 14.- Joan Grimalt Pocoví, de 81 anys, casat. "Niu".

Dia 21.- Miquel Miralles Roca, de 56 anys, casat. "Malherba".

CUINAR EN CASA

TORDS AMB COL

Ingredients

Tords.
Xulla de la ventresca.
Botifarró.
Llom o carn magra.
Ceba.
Tomàtigues.
Esclata-sangs o xampinyons.
Panses.

Elaboració

Es bullen els tords, però que siguin molt cuits. S'ecolen i es fregeixen amb oli. Dins la panxa s'hi posen trossets de xulla de la ventresca, un poc de botifarró, i per tapar, un tros de llom o carn magra. S'emboliquen amb col blanca, es fermen i es deixen fregir. Es posen dins una greixonera amb el brou de bullir els tords i un sofrit de ceba, tomàtiga, esclata-sangs o xampinyons i panses.

Recepta facilitada per "Maria de sa Merceria"

FESTA D'ES PUIG

Enguany, com els anys passats, la Festa d'Es Puig va tornar ser motiu de trobada i d'esparriment tant pels montuïrers que viven a la vila com pels qui acudeixen als esdeveniments momorables.

L'amenaça de pluja no va restar pràcticament assistència.

Cal ressenyar l'extraordinària homilia del Pare Martorell a l'Ofici.

DOS DITS DE SENY

Amb ocasió de la festa de la Bona Pau i la davallada de la imatge de la Mare de Déu, es va comentar no massa favorablement el fet que els Cossiers no ballassin a l'acte eminentment popular celebrat a Plaça.

En canvi, ha merescut tota classe d'elogis la seva actuació, a Plaça, com a darrer homenatge al seu mestre i fobioler Joan "Niu".

Enhorabona, perquè aquesta vegada demostraren tenir els dits de seny suficients per a jutjar que es tractava d'un motiu excepcional. Si el poble, en general, ha contemplat amb molt bons ulls aquesta actuació, també hi hauria vist l'altra, essent un cas tan excepcional que feia quaranta anys que no s'havia presentat.

Gloses

A SES CUINERES DES MENJADOR DE LA TERCERA EDAT

S'enhorabona vull dar
a sa cuinera Maria,
que mos serveix cada dia
i és molt digne d'alabar.
També vull felicitar,
ses dones que li ajuden
perquè entre totes procuren
donar-nos un benestar,
i se volen sacrificar
en que de velles no puguen.

L'Amo En Tomeu Garcias "Mosson"

A NA MARIA "RABENT"

Maria, amb gran simpatia
he rebut lo que m'has dat;
per dir-te sa veritat
això per jo és estat
molt més que si em 'gués tocat
es "gordo" de sa loteria.
Es temps de sa meva vida,
ho tendré ben recordat.

L'Amo En Miquel Massanet "Parrí"

ESCOLANETS EN MARXA

Les excursions o trobades d'escolanets de diferents pobles, de què parlàvem fa dos mesos, segueixen de cada vegada més animades. La darrera va ser dia 23 d'abril al terme d'Algaida: visitaren la capella de la Pau de Castellitx, la possessió d'Albenya, el poblet de Randa, etc. Hi hagué representants de Montuïri, Porreres, Algaida i Son Macià.

La pròxima sortida serà dia 28 de maig per terres de Son Macià, on tendran ocasió de visitar qualque cova i prendre un bany, si el temps ho permet.

LA MISSA D'ES PUIG

Com cada any, aquest mes de maig, començarà a celebrar-se l'Eucaristia a la capella d'Es Puig de Sant Miquel tots els diumenges i festes. Serà a les 7'30 de l'horabaixa, a partir del diumenge dia 8 de Maig, i es mantindrà fins a la fi de setembre.

CURSET PREMATRIMONIAL

Les parelles que facin comptes celebrar el sagrament del matrimoni durant els pròxims mesos, convé que prenguin nota del curset preparatori interparroquial que tendrà lloc a Porreres a partir del dia 9 de maig.

Els interessats poden posar-se en contacte amb la Parròquia per a una informació més completa.

DIA DE MALLORCA MISSIONERA

Amb el lema "ELS POBRES MOS DIUEN CAP A ON", se celebrarà dia 22 de Maig la campanya de Mallorca Missionera. Amb aquest motiu el Sr. Bisbe ha escrit una carta de la qual volem destacar alguns paràgrafs:

"... Sí, germans, "Els pobres mos diuen cap a on". Ells, des del seu silenci, ens indiquen els camins.

Que no són camins de càlcul per tal de mantenir les nostres riqueses materials i espirituals, sinó de confiança en l'Esperit que és infinitament més ric i fort i segur que tots els nostres pensaments i programes.

Que no són camins de por, sinó de risc i valentia a l'estil dels cristians de la primitiva església.

Que no són camins de reclusió dins el cenacle de la "falsa" seguretat, sinó de llibertat i obertura dins la plaça pública com el dia de Pentecostés..."

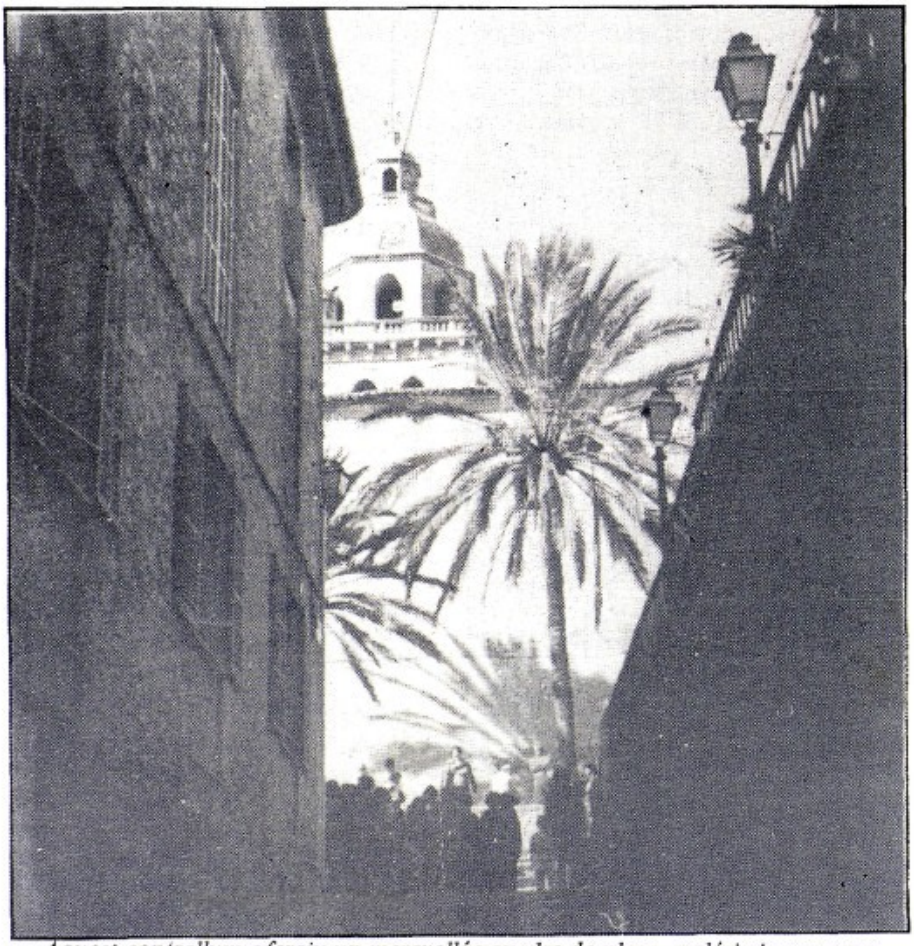

Aquest contrallum ofereix un meravellós quadre de plaça, església i campanar.

UNCIÓ DELS MALALTS

Enguany, si Déu ho vol, tornarem celebrar comunitàriament el sagrament de la Unció dels malalts i persones de més de 75 anys. S'ha fixat la data pel dia 15 de maig.

DE L'ENTREVISTA AL BISBE

"L'ESGLÉSIA HA POSAT UNS QUESTIONAMENTS A DETERMINADES FORMES DE FECUNDACIÓ"

–L'Església sempre ha posat dificultats i traves. Ara ens trobam que el Papa va predicant pel món, i en lloc de donar ànims, sembla posar dificultats. ¿No vos sembla que l'Església sempre va molt enrera?

–Es ver que l'Església ha posat uns interrogants i uns qüestionaments a determinades formes de fecundació i de procreació "in vitro"; però el que és substancial d'aquest document és el que significa com a crit d'alerta a una humanitat que està en el risc de manipular el més important, que és el naixement de la vida humana. I això no són teories abstractes: s'han fet experiments de "gametos" humans fecundats, introduint-los en úters artificials, i per aquí apunta un camí perillosíssim, com el d'intentar una raça privilegiada. Nosaltres tenim l'experiència del nazisme, que va ser l'intent que una raça privilegiada dominàs damunt altres races; i això té una conseqüència immediata, que és la potenciació fins al màxim d'aquesta raça, que suposa la destrucció de les altres. Hi ha un crit molt viu, molt just, i els àmbits científics més seriosos l'han captat i l'han reflexionat.

Ara també vull afegir que l'Església és una institució formada per homes –endemés de la presència de l'Esperit– i per tant, és susceptible d'equivocacions i de pecats. Més diré: l'Església ha tingut moltes equivocacions, errors i pecats, i grossos durant la història; és evident que una equivocació fou la de Galilei, que suposa el fet que l'Església interferesqui en un camp on no ha d'interferir. Com molts altres pecats que ha comès l'Església i que avui comet encara. Puc dir certament que no m'amag gens a l'hora de reconèixer les equivocacions i pecats de l'Església.

Tramontana: Antoni Obrador - Petra